

tíðindablaðið

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Utgevari: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Løgmaður uttan ábyrgd

oddagrein

TAD man vera eindømi í heimastýrisins søgu, at ein lögmaður ber seg so ábyrgdarleyst at sum Pauli Ellefsen tað seinasta árið.

HETTA ábyrgdarloysið kemur fyrst og fremst fram í lögtinginum, har lögmaður ber seg at sum ein óvandarótangi. Tað tykir sum um hann bart út ikki toli at tingið virkar í góðum siði og sømiligheit.

EITT er, at hann ósir alt upp og vevur alt tingstarvið upp í ein ellubita, tá mál frá andstøðuni eru til viðgerðar. Hetta er sjálvsagt ábyrgdarleyst, men ikki annað enn ein kann vænta eftir at hava eyggleitt henda politikara frá tí degi hann legði út við »skrokkinum« til dagin í dag.

ANNAD er so tann atburður hann sýnir, tá landsstýris- og samgongumál eru til viðgerðar. Ein skuldi trúð, at hann hevði ein ella annan áhuga í, at hesi mál fóru ígjøgnum tingið á ein toluliga sømiligan hátt.

MEN gakk! Her er líka galið — her er sami sjónleikur, somu ótangelótirnar. Hann ósir og argur — ikki minst sínar samgongupartnarar. Er tað ikki fólka-flokkurin, so er tað sjálfstýrisflokkurin. Serstakliga sjónligt var hetta undir viðgerðini av kommunulógini,

hvar lögmaður heilt týðuliga stýrði at kvøðugreiðsluni soleiðis, at øll hjartamál sjálfstýrisflokksins fullu og á ein so provokerandi hátt, at ein næstan hevði hug at tykja synd í Asbjørn og Torbjørn! Spælið var sum vanligt vundið: alt tingið á gosið og ein samgongupartnari argaður og tyktaður.

VIT nevna ikki hetta av samhuga við sjálfstýrisflokkinum — hann liggur sum hann hevur reitt, men vit nevna hetta fyrri at minna á, hvussu skaðiligur hesin atburður lógsmans er fyrri virðing tingmanna — og manna yvirhøvdur fyrri lögtinginum harvið fyrri fólkaræðinum.

EITT annað — av mongum dømunum — um ábyrgdarloysi lógsmans er atburður hansara í einum máli, hvar landsstýrið hevur loyst ein bróður lógsmans úr milliónaábyrgd móttvegis landskassanum: umsitingin fær skuldina. Hetta er ikki fyrstu ferð — hetta er reglan. Hverja ferð landsstýrið hevur gjørt nakað skeivt, forklutað eitt mál ella beinleiðis gjørt skaða á føroysk áhugamál úti og heima, fáa embætismenn og starvsfólk skyldina. Hetta verður oftast kunngjørt frá tingsins røðarapalli, so lögmaður sleppur frá at standa til svars fyrri síni orð.

ALT samantikið eitt syndarligt stýri við einum fullkomiliga ábyrgdarleys-um leiðara, sum kundi bót um skaðan við at lagt frá sær, men so frægt av ábyrgdarksensu hevur hann sjálvsagt heldur ikki!

Fólkapensionistur: ani kanska til jóla!

Hervið fari eg at spyrja teir triggjar knassarnar Hilmar Kass, Paula Ellefsen og Jogvan Sundstein, hvussu teir ætla, at vit einsamallu fólkapensionistar skulu liva frá nú av og til jóla.

Eg loyvi mær at ganga út frá minum húsarhaldsroknskapi:

Fólkapensión kr. 3017 um mánaðin	
Skattur	kr. 380,00
SEV	500,00
Telefon	225,00

Olja	700,00
Viðlíkahald	200,00
Sjúkrakassi, medisín,	
flutn. v.m.	600,00
Ymisk gjöld	80,00
Utreiðslur íalt kr. 2695,00	
Eftir at liva fyrri:	
3017 — 2695 kr. = 322 kr.	

Hetta sær kanska pent út í eygum tykkara, men við teimum primum, sum eru á mati og øðrum neyðsynjarvørum røkkur hetta altso ikki til.

»Hvor kelling livir til

jóla«, søgdu teir gomlu — gaman í, eg ani kanska til jóla við hesum oyrum, men at liva kalli eg tað ikki.

At enda eitt dømi afturat um hvussu nógv tit triggir hava økt um skattin hjá okkum: Seinast hevði eg 160 kr. at gjalda í skatti fyrri hvørt gjaldið — í ár havi eg 380 kr. ella meira enn tað dupulta!

Tit eru vorðið sum politikarar — tað má eg siga!

fólkapensionistur

Føroyingar og »fólkamentan«

Goði Heri Kragestein!

Vegna bræv titt um fólkaamentan og Norrøna Húsið. Hevur tú nakrantíð verið so barnatrúgvandi, at tú helt »fólkaamentan« kundi trivast í Føroyum?

Enntá í fina norrøna húsinum? Kennir tú ikki so mikið til føroyska mentan? Er tann mentan, ið verður praktiserað av kammeratum tinum (F.S.) handan jarntjald veruliga »fólksins«? Hvi harta tey, sum »duga at dansa«, tá tey loyva at banna øðrum sum »ikki duga«. Tú stýðir tíðarrit, sum frá uppruna var ætlað at vera »fólksins«, men sum bert er fyrri fimm-manna kliku, sum »dugir at skriva«?

Og Heri Kragestein, heldur tú, at tað var »fólkið« við vanligum inntøkum, sum hevði ráð at vitja tina psykologi-

kiosk, fyrri eitt prát við teg og pipuna fyrri 200 kr. um tíman?

Nei, lat Norrøna húsið standa sum eitt umboð fyrri útlendska mentan. Føroyingar hava onki at læra aðrar norrønar tjóðir. Latum okkum sjálvar taka við læru frá teirri begávaða yvirklassa. Hvor helt annars, at hetta hús fór at gerast ein fólkaogn? Nei, saman við margarinfabrikkinu við liðina av, bunkaranum við »list« niðri við plantasjuna og klovna betongkassanum í Hoydølum vitnar hesin moldheggur um, at fólksins mentan í framtíðini skal visast úti á gøtuni.

Og Heri: hvor er forur fyrri at døma, hvor ið er forur fyrri at dansa føroyskan dans. Er ein slik »eksamía« gamalur føroyskur vani? Ella fyrri so vitt at duga at drekka,

ella at duga at skriva? Ella hvat?

Ein, ið hevur meldað seg úr samfelagnum

Sct. bernhards-hundar

Kæri Eystanroði. Um Óli Breckmann hevur ein »Sct. Bernhardshund« hava tá Emil, Einar & Co. ongar? Heldur ongar, sum kunnu brúkast av moskva-kommunistum í »friðar-gongum? Mær kunnugt var dyggasti stuðul Emils fremstur í gonguni.

maoistur.

Øll eiga at hava sama rætt til vælferðar-samfelagið

I politisku viðmerkingini útsir Jørgen Thomsen, lögtingsmaður á, at mong av teimum, sum liva í tí fátæksliga tíðini, droymdu um vælferðar-samfelagið. Tey fegnast um framtíðini, men spyrja seg sjálvan í dag, um hetta var samfelagið, tey droymdu um. — Tað kann ongantíð vera rætt, at bert ávisir stættir í samfelagnum hava rætt til at nýta vælferðina, slær javnaðartingmaðurin á Skála fast

Tey, ið farin eru um tey fimti, hava upplivað eina velduga broytingartíð, og tey, ið eldri eru, vita at siga frá fátækradømi og nógvum strevi. Tey vita at siga um trongar tíðir, tá lítið var til klædna og matna, men arbeidssmi og nøgdsmen teirra gjørdi, at tey fingi livjargað sær og sinum.

Vit fingi eitt nýtt samfelag at liva í, frá tí gamla fátæksliga til tað, ið vit nú hava, og sum vit kalla fyrri vælferðar-samfelagið. Sig-

ast kann, at hetta okkara samfelag er væl útbýgt, bæði á tí privata og á tí almenna okinum.

Heimini hjá vanligu fólkinum hava nú hentleikar, ið vóru heilt ókendir fyrri bert stuttari tíð at kalla.

Hetta er at fegnast um, tí øll eiga sama rætt til hesa vælferð — øll eiga sama rætt til lívið.

Vert er at minna á, at tey, ið gomul ella eldri eru í dag, eru tey, sum í fátækdømi, strevi og stríði

politisk viðmerk-ing

løgdu lunnar undir vælferðarsamfelagið.

Tað er gamalt sagt, at vandi er í hverji vælferð, og tykist tað sum at vælferðarsamfelagið er í ferð við at avskeplast, soleiðis, at tað bert verða tey ávisu, ið at enda kunnu nýta hesa vælferð.

Mong av teimum, ið livað hava í broytingartíðini, og stóðu í besta blóma í tí fátæksliga tíðini, og droymdu um vælferðarsamfelagið, og fegnast um hvørt framstig, ið

gjørt varð, munnu mangan spyrja seg sjálvan, var hettar vælferðarsamfelagið, ið vit droymdu um í ungum árum, eru vit betri nøgd?

Tað kann ongantíð vera rætt, at ávisir stættir ella bólar í samfelagnum at enda bert vera tey ið ráð hava at nýta vælferðina.

Nú um dagarnar kom skattarokningin inn um dyrnar, og munnu øll halda seg hava ríkiligt av skatti at gjalda, og munnu tey eisini halda, at lítið sæst til skattalættan, ið lovaður varð av teimum, sum tóku sær av at stýra landinum.

Har aftur imóti er bæði skattur og tollur øktur, afturat tí at reallønin ella keypiorkan er fallin so munandi sum ongantíð áður.

Eitt dømi: í meðalstórari bygd høvdu eini eldri hjún, ið eg hitti, 68.000 kr. í skattskyldugari inntøku seinasta ár,

sum í veruleikanum er munandi minni í mun til undanfarni ár, vegna lækkandi keypiorku.

Hesi fáa eina skattarokning upp á 24.000 kr. ella 35% í skatti. Eftir eru 44.000 kr. at liva fyrri, sum helst ikki er meiri enn 37.000 kr. í mun til tey árin, ið undanfarna samgonga sat við røðrið.

Skjøtt kann semja fáast um, at áðurnevndu hjún hava tað ógvuliga trøngligt peningaliga, og kunnu ikki hava ráð til at nýta vælferðina, sum tey sjálvi vóru við at leggja lunnar undir í fátækradømi og strevi.

Oman á allar byrðar var hetta stýrið so ósmæðið, at koma við eini eyka skattarokning við at taka 5% meir inn við teimum sjei fyrstu gjøldunum frá øllum skattgjaldarum.

Hetta er júst tað sama sum ein eyka skattarokning uppá 5%, soleiðis at hana, ið skuldi gjalda 35%

í veruleikanum skal gjalda 40% av eini sera lágar inntøku.

Tá ið so verður hugsað um málageipið, ið var, tá ið teir søtu í andstöðu — málageip um skilaleysan fíggjarpolitikk, ið ríkin varð av undanfarnu samgongu, o.s.fr.

Málageipið er ikki so ógviligt í dag, tí stóðan er hon, at almennu útreiðslurnar økjust alsamt, og harav tyngjast skattabyrðarnar, sum nýggja skattarokningin er ein borgan fyrri.

Kortini sigur lögmaður seg hava vent gongdini tann rætta vegin. Tey, ið hava fingið skattarokningina, munnu neyvan hava somu meting, men munnu heldur spyrja, hvussu skulu vit fáa endarnar at rekka saman, og hvor er lovaði skattalættin?

Jørgen Thomsen